

Wspomnienie o mgr. inż. Ludwiku Kuligu

Воспоминания о магистре инж. Дюдвике Кулиге

M.Sc.Eng. Ludwik Kulig. Obituary

21 września 1987 r. odszedł od nas długoletni pracownik Lasów Państwowych i Instytutu Badawczego Leśnictwa, wychowawca wielu pokoleń leśników, członek honorowy PTL mgr inż. Ludwik Kulig.

Urodził się On 15 X 1901 r. w Sopotni Wielkiej, w rodzinie leśnika w Dobrach Żywieckich. Szkołę powszechną ukończył w Zakopanem w 1912 r., gimnazjum realne z maturą w 1920 r. W latach 1920—1924 studiował leśnictwo na Oddz. Lasowym Politechniki Lwowskiej. Egzamin dyplomowy zdaje 26 XI 1924 r. z wynikiem bardzo dobrym.

W latach 1925/26 odbywa służbę wojskową w Szkole Podchorążych Rezerwy Artylerii w Krakowie. Po ukończeniu szkoły i odbyciu ćwiczeń otrzymał stopień porucznika rezerwy artylerii.

Z dniem 1 XI 1926 r. rozpoczyna pracę w Lasach Państwowych w Nadleśnictwie Lubochnia jako praktykant techniczno-leśny. 17 IV 1928 r. zostaje przeniesiony do Nadleśnictwa Istebna, gdzie 23 XII 1929 r. zostaje mianowany adiunktem techniczno-leśnym. 24 IX 1930 r. składa egzamin dla kandydatów na stanowisko I kategorii służby techniczno-leśnej w administracji lasów państwowych, a 29 XII 1930 r. zostaje mianowany przez Ministra Rolnictwa nadleśniczym Nadleśnictwa Nadworna w Lwowskiej Dyrekcji Lasów Państwowych. 11 IV 1938 r. zostaje mianowany inspektorem i przeniesiony do DLP we Lwowie. 1 IV 1939 r. zostaje przeniesiony do Dyrekcji LP w Cieszynie na stanowisko inspektora obwodu cieszyńskiego, a od 31 VIII 1939 r. jest kierownikiem Biura Inspekcji DLP w Cieszynie.

Ewakuowany z Cieszyna, w chwili wybuchu wojny w 1939 r. przenosi się do rodziny w Łodzi, gdzie pod koniec marca 1940 r. otrzymuje wezwanie od okupacyjnych władz leśnych do podjęcia pracy w Zakopanem na stanowisku nadleśniczego Nadleśnictwa Zakopane I, obejmującego Tatry Wschodnie wraz z przedpołem. Na wyróżnienie w czasie okupacji zasługuje działalność w ochronie lasów tatrzańskich przed dewastacją, za co w 1949 r. otrzymał szczególne podziękowanie Państwowej Rady Ochrony Przyrody.

Od 1 II do 11 IX 1945 r. bierze udział w organizacji DLP w Krakowie i podległych jej nadleśnictw pracując na stanowisku kierownika Biura Organizacji i Zast. Dyrektora. Następnie pracował na stanowisku inspektora oraz przez wiele lat na stanowisku kierownika Oddziału Hodowli i Ochrony Lasu aż do 1 VI 1966 r., kiedy to podjął pracę w Instytucie Badawczym Leśnictwa, w Zakładzie Zagospodarowania Lasów Górskich, początkowo na stanowisku st. inżyniera, a następnie adiunkta i wreszcie kierownika Pracowni Hodowli Lasu, do czasu przejścia na emeryturę (30 IV 1972 r.).

Ze względu na duże doświadczenie zawodowe w latach 1952—1975 był członkiem: Rady Naukowej przy IBL — w latach 1952—1954, Rady Naukowo-Technicznej przy Ministerstwie Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego — w latach 1957—1968, Rady Pienińskiego Parku Narodowego — w latach 1955—1976, Komisji ds. rekultywacji terenów popiaskowych przy Ministerstwie Górnictwa i Energetyki, Komisji Zagospodarowania Ziemi Górskich PAN w Krakowie — w latach 1963—1971, Rady Naukowej Ojcowskiego Parku Narodowego — w latach 1968—1975, Komisji ds. wyboru drzewostanów nasiennych OZLP Katowice, Kraków, Opole, Przemyśl, Wrocław.

Był czynnym członkiem PTL od 1924 r. oraz Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa od chwili powstania. Po reaktywowaniu PTL po II wojnie światowej cały czas był czynny w Krakowskim Oddziale PTL. W latach 1953—1954 — przewodniczący Zarządu Krakowskiego Oddziału PTL; 1964—1966 — członek Zarządu Głównego PTL, 1966—1970 — członek Sądu Koleżeńskiego PTL.

Był organizatorem oraz inicjatorem lub współorganizatorem z ramienia PTL następujących konferencji terenowych: 1949 r. — pierwszej konferencji dotyczącej zagospodarowania świerczyn, opanowanych przez

opieńkę miodową; 1958 r. — konferencji terenowej na terenie Nadleśnictwa Jeleśnia, Porąbka i Sucha nt. „Zagospodarowanie drzewostanów świerkowych opanowanych przez opieńkę miodową; 9—10 XI 1959 r. — regionalnej konferencji, dot. stosowania rębni smugowych w lasach żywieckich; 10—11 X 1967 r. — konferencji terenowej, przy współpracy Komisji Zagospodarowania Lasu ZG PTL dot. zagospodarowania świerczyn Żywiecczyzny; wygłosił tam referat wiodący.

W latach 1955—1957 kierował pracami przy opracowaniu ankiety dot. występowania daglezi i sosny wejmutki (dla ustalenia wyników dotychczasowej hodowli).

W latach 1964 i następnych kierował pracami przy zbieraniu i opracowaniu obserwacji dot. skutków srogiej zimy 1962/63 r.

16—17 X 1970 r. zorganizował terenową konferencję na terenie Nadleśnictwa Rycerka i Ujsoły nt. „Rębnego zagospodarowania lasów żywieckich”.

W latach 1945—1984 na łamach czasopism zawodowych zamieścił ok. 40 publikacji związanych z gospodarką leśną na terenach górskich i podgórskich. W 1959 r. PWRiL wydał opracowaną przez mgr. inż. L. Kulię książkę pt. „Hodowla lasu w górach”.

Za pracę zawodową i społeczną otrzymał wysokie odznaczenia: 1936 r. — Srebrny Krzyż Zasługi, 1958 r. — Złoty Krzyż Zasługi, 1970 r. — Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, 1974 r. — Członkostwo Honorowe PTL, 1976 r. — Odznakę Zasłużony dla Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, 1957 r. — Złotą Odznakę Honorową PTL, 1981 r. — Członkostwo Honorowe SITLiD. Poza tym posiada wiele innych odznaczeń regionalnych.

Odszedł z naszego grona wybitny specjalista z zakresu hodowli i ochrony lasu, wychowawca wielu leśników, którym przekazywał swoje doświadczenie i był dla nich wzorem do naśladowania.

Dobrze zasłużył się lasom Polski. Cześć Jego pamięci.

Adam Tadeusz Urbański